

[Grete Hækkerup.]

3 års alderen til 16 år. Når man ser på det arbejde, børnetandplejen skal omfatte, må en stor del af det kunne udføres af mennesker med en mindre langvarig uddannelse end tandlægerne. En arbejdsgruppe nedsat af uddannelsesnævnet for sundhedsvæsenet har indstillet, at der snarest muligt etableres en 2-årig uddannelse af tandplejere, og at klinikassistentuddannelsen forbedres. Hvordan stiller ministeren sig til disse forslag? Sådanne uddannelser vil givet kunne aflaste tandlægerne meget og vil kunne betyde, at vi ikke skal vente helt til 1985 med at gennemføre en egentlig børnetandpleje.

Det er i det hele taget et spørgsmål, om vi ikke gennem udvalgsarbejdet kan nå frem til en udvidelse af lovforslaget. Jeg bygger min forhåbning på de oplysninger, som amtstandlægen for Vestsjællands amtskommune har fremført i en artikel i Amtsrådsforeningens tidsskrift i oktober 1970. Han oplyser heri, at 98 pct. af børnene i 6-7 års alderen er angrebet af tandsygdomme. Det viser altså, hvor kolossalt behovet er for, at vi virkelig kommer i gang med en omfattende børnetandpleje. Han påviser endvidere, at man i Vestsjællands amtskommune har det forebyggende arbejde i gang for børn fra 5 måneders alderen til 16 år, altså virkelig en helt omfattende børnetandpleje. Man foretager endvidere for at have den nødvendige forudsætning for anvendelse af fluor-tabletter som kosttilskud for børn indtil skolealderen på amtskommunalt plan laboratoriemæssig bestemmelse af fluorindholdet i drikkevandet såvel fra vandværker som fra egne borer. Man har altså virkelig kunnet løse spørgsmålet om tilsætning af fluor. Jeg erindrer den store diskussion, vi havde her i tinget i 1965 om dette spørgsmål, som man altså har formået at løse på individuel basis.

Endelig foretager man på tandreguleringsfeltet systematiske undersøgelser af børn i 9-10 års alderen ved at gennemføre en panoramarøntgenundersøgelse og ved brug af en mobil undersøgelsesklinik. Man har altså dér virkelig taget moderne hjælpemidler i brug. Jeg tror, at det ville være godt, hvis vi i udvalget kunne drøfte disse ting nærmere og i det hele taget få nærmere oplysning om, hvordan dette arbejde organise-

res, om resultaterne af det og om omkostningerne ved det.

I lovforslagets § 7, stk. 3, siges, at indenrigsministeren kan pålægge kommunalbestyrelser og amtsråd at gennemføre rimelige foranstaltninger til forebyggelse af tandsygdomme hos børn. Jeg synes ikke, det fremgår særlig klart af bemærkningerne, hvad denne bemyndigelse omfatter. Det vil vi også gerne have nærmere uddybet.

Til § 8, hvori det foreslås, at loven skal optages til revision i 1977-78, siges i bemærkningerne, at det navnlig er væsentligt at udvide pligten til også at omfatte børn under den undervisningspligtige alder, og lidt længere nede står, at man finder det rigtigt at afvente resultaterne af erfaringerne med obligatorisk tandpleje for de undervisningspligtige børn. Disse erfaringer må man da have fra de allerede eksisterende skoletandplejer.

Jeg håber, at resultatet af udvalgsarbejdet ikke kun bliver en vedtagelse af obligatorisk skoletandpleje, men også en god begrundelse til en egentlig børnetandpleje.

Ulla Worm: Med dette lovforslag om børnetandpleje føjer indenrigsministeren endnu en blomst til den buket af love, der tager sigte på at bevare og styrke befolkningens sundhedstilstand også gennem forebyggende undersøgelser.

Her er det altså børnenes tandpleje, det gælder. Det er et uhyre vigtigt område, der desværre alt for ofte forsømmes, og det er derfor, vi må lovgive på dette område nu.

Kommunerne vil ifølge lovforslaget få pligt til at sikre alle børn i den skolepligtige alder gratis forebyggende og behandlende tandpleje. Nu er det jo ikke sådan, at der overhovedet aldrig har været offentlig skoletandpleje; ca. 105 af landets 277 kommuner har allerede en egentlig skoletandpleje. Den er oprettet frivilligt af kommunerne med støtte fra staten gennem skolefondens midler, et tilskud, der har varieret fra 2 til 20 kr. årlig pr. barn. Dette tilskud fra staten skal ved lovens ikrafttræden den 1. august 1972 falde bort, så kommunerne herefter selv skal afholde disse udgifter fuldt og helt, men man har fra ministeriet skønnet, at ved den forbedrede udligningsordning mellem kommunerne, og da kommunerne er større